

LaRouches opfordring til nyt Bretton Woods: På 47-årsdagen for Nixons fjernelse af dollarens guldstandard

15. august (EIRNS) – Den 15. august er en historisk dato, fortalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche under en konferencesamtale med LaRouche-bevægelsens amerikanske medarbejdere i dag. For nøjagtigt 47 år siden afsluttede Richard Nixon fastkurssystemet og afkoblede dollaren fra guldstandard. Lyndon LaRouche var nok den eneste økonom, der med absolut klarhed indså hvad det ville betyde. Han sagde, at hvis Vesten holdt sig til de monetaristiske politikker, der var repræsenteret ved dette træk af Nixon, ville verden uvilkårligt gå ind i en ny mørk tidsalder med fare for en ny fascisme og depression – medmindre der opstod et nyt retfærdigt økonomisk system, et Nyt Bretton Woods system. Og det er præcis, hvor vi står i dag.

De kommende 90 dage indtil midtvejsvalget i USA vil være afgørende for, om der enten nås et nyt paradigme, eller om det fører til økonomisk kaos og fare for krig. Der er en klar vending i 'carry trade'-handelen undervejs, fra de fremvoksende markeder og tilbage til dollaren, hvilket til dels blev udløst af Den amerikanske Centralbanks rentesatser, men også har flere systemiske grunde. Der er mange såkaldte eksperter, bankfolk, alle slags mennesker fra det finansielle miljø, der advarer om, at en fuldkommen økonomisk storm, vil komme ud af denne krise i de fremvoksende markeder, og at den vil kunne ramme USA og resten af verden, selv inden midtvejsvalget.

Der er en overhængende krise i forhold til Tyrkiet. Dette skyldes ikke Trumps sanktioner mod Tyrkiet, men snarere den systemiske karakter af krisen. Dette har også at gøre med det faktum, at Tyrkiets præsident Erdogan i den seneste tid har været i gang med en strategisk nyorientering, hvor han erklærer, at han ønsker at være en del af BRIKS, der er involveret i opbygningen af en ny finansiel arkitektur, og af den grund bliver han politisk angrebet med økonomisk krigsførelse.

Allerede tilbage på G20-topmødet i Hangzhou i 2016 forlangte Kina en ny finansiel arkitektur, og sagde at årsagerne til finanskrisen i 2008 ikke var blevet afhjulpet. Kina har i mellemtiden taget store skridt til at modvirke spekulation, forbudt spekulation i landet og forbudt kinesiske investorer at involvere sig i spekulative projekter i udlandet.

Nu, i forbindelse med straffesanktioner der er gået over gevind mod forskellige lande, forbereder disse lande sig på at forlade dollaren. For eksempel indeholder lovforslaget, som senator Lindsey Graham og andre indførte i det amerikanske senat, nye sanktioner mod Rusland, hvilket indebærer forbud mod al russisk bankvirksomhed i udlandet, handel med russiske statsobligationer, forbud imod at Aeroflot kan lande i USA, nedgradering af diplomatiske forbindelser mellem USA og Rusland – ud over sanktioner på grund af Skripal-sagen, for hvilket der absolut ikke er blevet fremlagt bevis. Det er naturligvis et alvorligt spørgsmål, og den russiske premierminister Medvedev sagde for et par dage siden, at de betragter dette som en økonomisk krigserklæring, og at hvis sådanne sanktioner gennemføres, vil Rusland tage passende modforanstaltninger.

Dette angreb på Rusland er det samme som det britiske kupforsøg mod præsident Trump: Hele formålet var at ødelægge mulighederne for at have forbedrede forbindelser mellem USA og Rusland. Og hvis man har den slags handelskrig, hvilket vi allerede så i forbindelse med CAATSA-lovforslaget i august

sidste år, som blev stemt op til 98-2 i Senatet, hvilket umuliggør et veto af Trump, så har man sat kursen imod en komplet katastrofe.

Trumps foranstaltninger mod Tyrkiet vil ikke kunne tvinge Erdogan til at kapitulere, men vil medføre det modsatte resultat. Der er en indsats fra britisk side for at opnå denne kapitulation. For eksempel er der en artikel af Jim O'Neill, som er den tidligere leder af Goldman Sachs, og som nu er leder af Chatham House/Royal Institute of International Affairs. Han kommer med en fuldstændig advarsel om, at Erdogan skal kapitulere, at han må give efter for (økonomisk *-red.*) voldtægt af Tyrkiet, og at hverken Rusland eller Kina vil hjælpe.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov er imidlertid nu i Ankara, og han interviewede TASS, hvor han sagde, at Rusland allerede omdanner sin handel med Tyrkiet til deres nationale valutaer, at de gør det samme med Iran, og at de også taler om dette med Kina. En tilbagevenden til handel i nationale valutaer vil ikke løse det globale problem, men det kan være et vigtigt mellemliggende skridt i retning af et fuldt udbytte af et Nyt Bretton Woods-system, som LaRouche har angivet.

Dette ville betyde, at den globale spekulative boble ville blive fastfrosset og gennemgå en konkursbehandling; der ville blive etableret et system med faste valutakurser; hvert land skal have en nationalbank for suveræn kontrol over kreditgivning; et internationalt clearinghus ville blive oprettet for at balancere samhandelen på langt sigt; og internationale investeringer til lave renter baseret på klare videnskabelige principper for fysisk økonomi ville blive tilskyndet. Der er allerede taget skridt i denne retning i form af AIIB, BRIKS 'New Development Bank', 'New Silk Road Fund'.

For at Vesten kan deltage fuldt ud, vil det kræve en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at slippe af

med kasinoøkonomien; derefter oprettelse af nationalbanker til at udstede kreditter for produktive investeringer, for sidenhen at kunne gå med i denne form for internationalt samarbejde.

Lyndon LaRouche understregede for mange år siden den pointe, at den eneste måde at gøre det på er ved at bryde det Britiske Imperiums magt, og det kræver en firemagtaftale – Rusland, Indien, Kina og USA – og sidenhen, kan andre lande, der ønsker at overleve, knytte sig til det nye system.

Hvad der sker i USA, vil være afgørende for at få det til at ske, i særdeleshed at kuppet mod præsident Trump bliver stoppet.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin strategiske gennemgang med følgende overvejelser:

Hvad angår verdenshistorien har vi nået et punkt, som Nikolaus af Cusa meget profetisk genkendte allerede i det 15. århundrede, nemlig, at man ikke kan have 'halve løsninger'. Når man har en systemisk krise, kan man ikke løse det i den ene region og have fred der, mens andre regioner går i skuddermudder; man er nødt til at have fat i de remedier, der afhjælper det systemiske problem i hele systemet.

Det er det, som Lyndon LaRouches livsværk har handlet om. Han har ikke kun været den bedste og sandsynligvis den eneste økonom, der er værdig til titlen, men han har viet hele sit liv til at finde løsninger på et højere niveau, på niveauet af "modsætningernes sammenfald", som Cusa udtrykte det.

Dette er et af disse enestående momenter i historien. Der er mange perioder, hvor man ikke kan gøre meget, som '60'erne', '70'erne'; Det var rolige perioder, hvor tingene gik sin gang, og man kunne ikke gøre meget, for alt var helt låst i klare mønstre og systemer. Men nu: enhver der ikke er helt fra forstanden kan se, at det gamle system kollapser! EU er i forfærdelig form; der er alle de strategiske tilpasninger, der

fremkommer; der er oaser af håb. Så det er ikke klart endnu: det er en meget udefineret situation, hvor løsningen ligger parat, og det faktum, at status quo ikke kan forblive som det er nu, står tydeligt klart.

Man skal se på det i det lange historiske perspektiv: Vi er i en overgangsperiode fra en æra af den menneskelige universelle civilisation til en ny. Og den nye æra vil enten være med de neokonservative og den britiske imperium faktion, hvilket sandsynligvis vil føre til udryddelsen af civilisationen i en termonuklear krig, for det er hvad konfrontationen med Rusland ville indebære. Eller vi kan rykke ind i en ny civilisationstid, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på respekt, på suverænitet, med fokus på de mest avancerede traditioner i hver kultur, hvor forholdene mellem mennesker endelig vil blive menneskelige! Folk vil forholde sig til hinanden som Einstein og Planck, Humboldt og Schiller. Alt man behøver at gøre er at studere deres korrespondance, og man vil forstå, på hvor højt et niveau folk kan relatere til hinanden.

Vi er ikke dyr; vi behøver ikke at gå med snuden nede ved jordoverfladen. I stedet kan vi løfte vores blik mod stjernerne og virkelig flytte den menneskelige civilisation til en helt ny æra af kreativitet og samarbejde, en æra uden fattigdom, og hvor hvert eneste barn har mulighed for at udvikle dets fulde potentiale, konkluderede Zepp-LaRouche.

**POLITISK ORIENTERING den 26.
juli 2018:**

BRIKS-topmøde i Sydafrika: Kina viser Afrika vejen ud af fattigdom Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

Nomi Prins: Federal Reserve etablerer en ny finanskatastrofe

Tirsdag, 1. maj, 2018 – Bankhistorikeren Nomi Prins sagde i en artikel den 26. april i »TomDispatch« om sin nye bog, at verdens hovedcentralbanker har anbragt USA og de europæiske lande foran et nyt finanskarak, og at præsident Trump foretager udnævnelser til Federal Reserves bestyrelse, hvis slappe banktilsynspraksis meget snart kunne vise sig katastrofal. Prins' artikel har titlen, »Donald Trump and the Next Crash Making the Fed an Instrument for Disaster« (Donald Trump og det næste krak gør Fed til et instrument for katastrofe).

Hun skrev: »Det, som min research til min nye bog, *Collusion: How Central Bankers Rigged the World*, afslørede var, hvordan centralbanker og massive finansinstitutioner har samarbejdet

om at manipulere globale markeder i det seneste årti. De store centralbanker gav sig selv en blankocheck til at genoplive problembanker med; købe stats-, ejendoms- og selskabsobligationer med; og i visse tilfælde – som i Japan og Schweiz – også aktier ... Deres politikker har oppustet værdipapirboblen.«

Ved at »trylle« penge til store banker og selskaber til at opkøbe deres egne aktier, har centralbanker både skabt enorme selskabsgældsbobler og manipuleret aktiemarkeder op til højder, hvorfra de sandsynligvis vil krakke. Kort sagt, så har de »skabt værdipapirsbobler, som kunne eksplodere til en endnu større krise i næste omgang«, sagde Prins.

Prins skrev, at »i dag står vi nær – hvor nær, ved vi endnu ikke – kanten af en farlig, finansiell afgrund. De risici, som udgøres af de største private banker, eksisterer stadig, blot med den forskel, at de nu er endnu større, end de var i 2007-08 [henved 40 % større, -red.] og opererer i en arena af endnu mere gæld«. Og, tilføjer hun, »præsidenten udpeger medlemmer til Fed, som blot vil øge faren for disse risici i de kommende år«.

»Et krak kunne vise sig at blive præsident Trumps værste eftermæle. Ikke alene hører han ikke alarmklokkerne ... men han har sikret, at det er der heller ingen af hans udnævnelser, der gør. Efter en hård kampagne imod den globale finanssektors dårligdomme i 2016-valgkampen, hvor han lovede en Glass/Steagall-lov for moderne tid, for at opsplitte bankinds kud fra de mere spekulative aktiviteter på Wall Street, efterlader Trumps tilbageførsels-politikker og udnævnelser vores økonomi mere eksponeret end nogen sinde.«

I *Collusion*, der blev udgivet 1. maj, kræver Prins to politiske handlinger imod det truende kollaps: »I stedet for at finansiere spekulative bobler i hænderne på de store, private banker, bør centralbanker finansiere store programmer for investering og økonomisk genrejsning. Vi bør bryde

bankerne op à la Glass-Steagall, så de ikke kan holde folks bankindskud som gidsel under den næste krise.«

Kollapsende vestligt finanssystem: Hoenig og Bair advarer om, at Federal Reserve atter lader bankerne fremkalde et kollaps

30. april, 2018 – Den afgående næstformand for USA's Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC; USA's statslige indskudsgarantifond) Thomas Hoenig og tidligere formand for FDIC Sheila Bair advarede i *Wall Street Journal* den 26. april mod Federal Reserves plan om at sænke kravene til de største bankers egenkapital og siger, denne risikomodel »mislykkedes med at forudsige kollapset i 2008«, og vil gøre det igen.

Hoenig og Bair skrev, at de største bankholdingselskaber uvægerligt vil bruge den kapital, der frisættes under Feds ændrede regler, til at udbetale dividender eller investere i trading/broker-dealer spekulation, og ikke til udlån.

I 2004 fik investeringsbanker på katastrofal vis lov at geare sig selv helt op til et gæld-til-egenkapital forhold på 30:1. Som resultat var Lehman, f.eks., gearet i forholdet 38:1 på det tidspunkt, hvor det gik konkurs og udløste en generel bankpanik.

»Amerikas største banker er blandt de mest gearede finansielle institutioner, der opererer i landet i dag«, skrev de. »De får lov at finansiere lån og andre aktiviteter med 94 cent i gæld og kun omkring 6 cent i håndgribelig kapital for hver dollar i aktiver. Deres profit slår rekorder – for nogle tager den en himmelflugt på 35 % til det højeste nogen sinde ... Vi er derfor bekymrede over, at Federal Reserve og Kontoret for Valutakontrollen overvejer forslag, som ville gøre yderligere stigninger i bankgearing mulige ...

»Den idé, at sænkelse af kravene til bankernes egenkapital skulle styrke udlån, er en vandrehistorie. Omfangsrig research viser, at banker med højere egenkapital udlåner mere, ikke mindre, gennem forretningscykluser ...

Husk, at, i begyndelsen af krisen i 2008 havde de amerikanske banker håndgribelig kapital i aktiver på omkring 3 % eller 97 cent for hver dollar aktiv. De mistede den dobbelte kapital og fik billioner af dollar i likviditet og anden hjælp, støttet af skatteborgere til at give dem bail-out (statslig bankpakke) og stabilisere økonomien. I løbet af denne periode faldt deres evne til at låne ud med truslen om insolvens, der voksede.«

Foto: Tidligere formand for FDIC Sheila Bair og afgående næstformand Thomas Hoenig.

Flere advarsler om finanskrak i 2018

Mandag, 1. jan., 2018 – Morgan Stanleys researchafdeling forudså et krak i selskabsgældsboblen i 2018, i en researchberetning ved årets slutning, der blev cirkuleret den 30. dec. NASDAQ-websiden opsummerede Morgan Stanley-rapporten

som følger: »Research-teamet [hos Morgan Stanley] har nu et meget dystert syn på kreditmarkederne. Banken siger, at selskaber har udstedt alt for meget gæld, især, fordi de brugte pengene til at tilbagekøbe aktier; og, med rentesatser og afkast, der sandsynligvis vil stige, kunne dette sætte mange i vanskeligheder. Apple er et af de selskaber, der nævnes som værende truet. 'Markeder forventer en glidende nedtrapning af kvantitativ lempelse. Det gør vi ikke.' MS forventer, at markeder af investeringsgrad (eks. obligationer af god kvalitet, der ikke har risiko for ikke at blive tilbagebetalt) vil blive ramt lige så hårdt, som markeder for junkgæld.«

Bankhistoriker og tidligere investeringsbankier Nomi Prins gav en mere detaljeret advarsel i Thruthdig den 29. dec.: »Frem til 1. oktober havde selskabernes udstedelse af gæld af investeringsgrad allerede oversteget \$1 billion – og slog hermed tempoet i 2016 med tre uger. Mængden af selskabsgæld af spekulationsgrad (eller junkgæld), der blev udstedt i de første tre kvartaler af 2017, var 17 % højere end hen over samme periode i 2016. Tilsammen betyder det, at udstedelse af amerikansk selskabsgæld står til endnu et rekordår, såvel som også at være det sjette, konsekutive år for forøgelse af udstedelse af selskabsgæld.

»Som historien har vist os, så brister alle bobler ... Selskabsgæld i amerikanske selskaber, der ikke er finansielle, som procentdel af BNP, har haft et opsving før hver af de seneste tre recessioner. I år nåede det op på niveauer som før krisen i 2007 ... og hvor tidligere, selskaberne brugte noget af deres gæld til at investere i reel vækst, så er selskabernes investeringer denne gang forblevet relativt lave. I stedet har selskaberne været på et indkøbsorgie og har opkøbt egne aktier og herved etableret en tilbagevenden til 2007-niveauet for tilbagekøbsaktier.

Med hensyn til det finansielle, så bliver 2018 et usikkert år med flere bobler, der oppustes af billige penge, efterfulgt af

en lækage, der vil begynde med markedet for obligationer eller gæld ... Hvis der kommer endnu en finanskriser i 2018, bliver den værre end den sidste, fordi systemet fortsat er forblevet grundlæggende set uden reformer, bankerne fortsat er for store til at lade gå ned, og Fed og andre centralbanker fortsætter med at kontrollere pengestrømmen til disse banker (og til markederne) ved at fastholde lave omkostninger for pengene.«

Præcis hvorfor hader Wall Street den Nye Silkevej og Lyndon LaRouche?

Leder fra LaRouche PAC, 18. sept., 2017 – Endnu et sammenbrud truer Wall Street/City of Londons finanssystem, og advarslerne om det kommer nu hurtigere og hurtigere, fra IMF til den Internationale Betalingsbank og til Storbritanniens Adam Smith Institute, hvis rapport i sidste uge kaldte det for »en ulykke, der blot venter på at ske«. Selv en af de største af disse banker, Deutsche Bank, advarer nu også om de gigantiske bobler og en »pludselig korrektion, der kunne destabilisere finanssystemet«. Henved 10 – 20 % af selskaberne i USA og Europa vil gå bankerot ved enhver signifikant stigning i rentesatserne, advarer de – Federal Reserve vil sandsynligvis udløse denne stigning i denne uge.

Tiden er inde til at huske på, at Lyndon LaRouche holdt en dramatisk, international udsendelse med en advarsel, i 2007: »Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke kollapser, ingen! Det er færdigt! Det nuværende finanssystem kan ikke fortsat eksistere, under nogen omstændigheder, under noget præsidentskab, under noget lederskab, eller under noget

lederskab blandt nationer. Kun en fundamental og pludselig ændring i det globale, monetære finanssystem vil forhindre et generelt og omgående kædereaktionslignende kollaps.« I samme udsendelse forklarede han – inkl. mht. lovgivende tiltag fra USA's side – hvad der kunne have stoppet dette forfærdelige sammenbrud i 2008.

Nu har han igen forklaret det.

Der er tre lande, hvis lederskab må forhindre endnu et styrt ud i kaos og massearbejdsløshed som i 2008: Kina, der kom igennem dette kaos og har været drivkraft bag størstedelen af det økonomiske fremskridt siden da, med globale infrastrukturprojekter; USA, hvis præsident Donald Trump sidste år advarede om »en gigantisk boble på Wall Street« og lovede at genoprette økonomisk vækst; og Rusland. Den blotte tanke om disse tre magter, der samarbejder i et nyt paradigme for økonomisk udvikling – Kinas »Nye Silkevej« for store infrastrukturprojekter – destabiliserer fuldstændigt den angloamerikanske elite og de neokonservative, samt selveste London og Wall Street.

Som de oprindelige ophavsmænd, for årtier siden, til det nye paradigme med store infrastrukturprojekter, der nu virkeliggøres under Kinas »Bælte & Vej Initiativ«, er Lyndon og Helga LaRouche afgørende for dette samarbejde mellem store magter for fremskridt. Donald Trumps mønsterbrydende præsidentskab gør det muligt for USA at deltage.

Den statsanklager, de for 30 år siden havde den opgave at organisere »Få ram på LaRouche-specialstyrkerne« for at sætte Lyndon LaRouche i fængsel, er nu den »særlige anklager«, der forsøger at tvinge Trump ud af præsidentskabet. Robert Mueller forsøger at give præsident Trump »LaRouche-behandlingen«.

Så ophidsede er de neokonservative og finansbaronerne over muligheden for, at USA kunne tilslutte sig den Nye Silkevej, at deres amerikanske publikation, *Foreign Policy*, har udgivet

et rasende angreb mod Helga Zepp-LaRouches kampagne til forbundsdagsvalget i Tyskland! De er fast besluttet på at stoppe ethvert fremskridt for et sådant nyt paradigme noget steds i Europa og USA.

Men en tilslutning til den Nye Silkevej er præcis, hvad USA har brug for. Hvis Trump skal beskytte amerikanerne mod den »gigantiske boble på Wall Street«, han advarede mod, og bygge en ny, økonomisk infrastruktur for atter at gøre nationen produktiv og stor, så er dette midlet. Det amerikanske folk må tage kontrollen over Wall Street ved at insistere på en genindførelse af en Glass/Steagall-opdeling af bankerne. Det er det første, nødvendige tiltag for at bringe den amerikanske økonomi ind i dette internationale samarbejde om store projekter.

Foto: Lyndon LaRouche på sin 95-års fødselsdag, sammen med sin hustru Helga og EIR-korrespondent Hussein Askary fra Sverige.

**Direktør for USA's
centralbank Federal Reserve
Janet Yellen lyver,
at endnu en finanskriserise som i
2008
'ikke er sandsynlig i vores**

Levetid'

28. juni, 2017 – Direktør for Federal Reserve, USA's centralbank, Janet Yellen, har meddelt, at der ikke kommer flere finanskriser »i vores levetid«, under en offentlig ordveksling den 27. juni i London med præsident for British Academy, Lord Nicholas Stern, en af verdens førende 'grønne' folkemordstilhængere. Yellen pralede med, hvordan alle de store amerikanske banker havde bestået første del af deres stress-tests, hvilket førte til, at hun proklamerede: »Jeg mener, at systemet er langt mere sikkert og solidt« end i 2008.

Pam Martens beskrev, i sin *Wall Street on Parade*-klumme i dag, meget korrekt Yellens latterlige påstand som »en illusion, bygget på kviksand«. Han tilføjede, at »Yellen nu med faste skridt følger i præsident Barack Obamas fodspor med hensyn til at vildlede offentligheden om risiciene ved de derivater, der stadig eksisterer i Wall Street-storbankerne«.

Martens, der er tilhænger af Glass-Steagall, rettede fingeren direkte mod derivatboblen og spurgte, om det var muligt, at Yellen kunne være »uvidende om den systemiske risiko, der udgøres af derivaterne, der stadig er på USA's største, garanterede indskudsbankers regnskaber. Deres derivatmodparter ville forsøge at få fat i kapital før sidemanden, hvilket ville få rygterne til at svirre og drive bankernes aktiepriser ned på børsen, hvilket yderligere ville forstærke panikken ved at udslette for milliarder af dollars i aktiekapital«.

Det er *EIR's* vurdering, at der i øjeblikket er \$1,5 milliard og opefter i totale, globale finansaktiver, af hvilke ca. 90 % er derivater – en totalt uerholdelig, kriminel, spekulativ boble, der ganske enkelt må udslettes med en Glass/Steagall-reorganisering af hele finanssystemet, hjemme og ude, sådan, som Lyndon LaRouche gentagent har forklaret.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion

på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel,

»Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskarak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskris. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun

blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

En uge før Beijing topmødet går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskrisen. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til

Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i

menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.

POLITISK ORIENTERING 4. maj 2017:

Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om

Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd:

Lyndon LaRouche: Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt,

hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedsboblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.«

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.»

✘ I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.»**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.»

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende

økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

**POLITISK ORIENTERING den 23.
marts 2017:**

**Trump vil genoplive
Hamiltons, Henry Clays
og Lincolns “Amerikanske
System”**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**USA i dialog med Kina//
USA's-UK's
efterretningstjenester imod
Trump//
LaRouche-leder Jacques
Cheminade er nu
præsidentkandidat i Frankrig**

Med formand Tom Gillesberg

**Send USA's Kongres tilbage
for at vedtage Glass-Steagall
– Det er for sent med en
handlingslammet Kongres**

Leder fra LaRouchePAC, 6. oktober, 2016 – Amerikanere bør ikke tolerere en Kongres, der afholdt høringer om at »gå hårdere frem mod Wall Street«, for dernæst i månedsvis at holde pause, mens Wall Street hver dag overfalder bankindskydere, små virksomheder, folk med realkreditlån og almindelige arbejdende

mennesker.

Wall Street-giganterne er i færd med at plyndre deres indskyder- og udlånsbanker, oppuste deres spekulative kasinoafdelinger og har kurs mod en finansiel nedsmeltning, der udløses af de bankerotte europæiske bankgiganter. I dag dukkede der endnu en skandale op, der handlede om Wells Fargo, som snyder sine kunder fra små virksomheder i sine salgsafdelinger for almindelige banktjenesteydelser; og en ny afsløring af Deutsche Bank, der skaber mange derivatkontrakter, med det formål at få værdipapirer eller forpligtelser til at »forsvinde« fra bankens regnskab, på lignende vis som Enron. Deutsche Banks massive portefølje af derivater, den største i verden, klassificeres også som den farligste i verden, i stand til at trække snesevis af storbanker med sig i krakket.

Millioner af amerikanere indser nu – lige i tide – at en genvedtagelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov er den eneste måde, hvorpå man kan standse den om sig gribende kriminelle aktivitet i banker som Deutsche Bank og Wells Fargo, samt genoprette et sundt banksystem, før det bliver for sent for den amerikanske økonomi.

Det er nu for sent for hundreder af kongresmedlemmer at give det vage indtryk af, at de »gerne ville« bryde Wall Street-bankerne op. Det amerikanske folk må tvinge dem til at vende tilbage til Capitol Hill og rent faktisk gøre det, ved at genindføre Glass-Steagall.

De, der mener, at kun endnu et krak à la 2008 endelig vil få nationens officielle, valgte folk til at genindføre FDR's politik, må tænke om igen. Et krak vil i stedet presse dem til i panik at vedtage endnu en bankredning, denne gang endnu større, og som vil forarme økonomien og det amerikanske folk endnu dybere. De må formås at vedtage Glass-Steagall, før dette krak finder sted.

Dette vil blot påbegynde arbejdet med at genoplive vækst, produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, efter Bush' og Obamas 15 års fiasko. Men det vil skabe muligheden for en statslig kreditpolitik i tradition efter Roosevelt, ny infrastrukturudvikling, fremskyndet videnskabeligt fremskridt og et genoplivet rumforskningsprogram.

Men, Glass-Steagall og et nyt, økonomisk paradigme er nu et spørgsmål om liv eller død. Obamas mislykkede økonomiske vækst, hans nederlag mht. handelsaftaler samt Ruslands strategiske succes i Syrien driver nu Det Hvide Hus mod en direkte fremprovokering af krig med Rusland. Der er enorm opposition i Europa og Asien, men »planlægning« af det, der kunne blive til Tredje Verdenskrig, er i gang i Obamas Hvide Hus og Forsvarsministeriet.

Giv Kongressen – i deres distrikter for at føre en dyster, intet-valg valgkampagne – besked på at vende tilbage og vedtage den nødvendige lovgivning, der kan trække landet op af krisen, en lovgivning, som oplyste amerikanere kræver. Det er for sent for en Kongres, der er handlingslammet[1]; det skal gøres nu.

Foto: Wells Fargo er impliceret i endnu mere snyderi og løgn, denne gang over for sine små virksomhedskunder.

[1]'Lame duck' – Betegner en periode, hvor valgte embedsfolk eller en valgt gruppe stadig sidder efter et fejlslagent forsøg på at vinde et valg, og så indsættelse af en efterfølger – hvilket resulterer i en handlingslammet regering (i dette tilfælde Kongressen, -red.).

Deutsche Bank er udløsermekanisme for en total nedsmeltning af hele systemet i denne måned

3. okt., 2016 – Ledere fra Deutsche Bank ankommer til Washington i denne uge i håb om at indgå en aftale med USA's Justitsministerium om en reduktion i de overhængende bøder for svindel med værdipapirer med sikkerhed i fast ejendom, fra \$14 mia. til \$5,4 mia. Pressedækningen af Deutsche Banks vanskeligheder inkluderer [www.cityam](http://www.cityam.com)'s dækning af »Huset Merkels fald«, med hendes manglende handling i DB-krisen, der nu koster hende støtte og ødelægger hendes ry som den europæiske stabilitets anker. Selvfølgelig, hvis hun skulle blive genvalgt, så vil det skyldes en latterlig mangel på alternative kandidater, snarere end hendes fortsatte popularitet.

En indgriben for at redde DB menes nu at være uundgåelig, med enkelte forslag, der kræver, at den tyske regering genkapitaliserer banken ved at købe en 20 %'s aktiepost. Jeremy Warners artikel i dagens *Daily Telegraph* havde følgende overskrift, »Deutsche Banks elendighed afslører en ny finanskrise«, som, siger han, er anderledes end den i 2008, fordi statslige banktilsynsmyndigheder har gjort sagen meget værre gennem deres politik med nulrente, der gør banker ikke-profitable; ved at sætte kravene til reserver op under Basel IV; og ved at pålægge bøder for tidligere ugerninger, som er en ny form for indirekte beskatning.

New York Times' Dealbook har en nøgtern vurdering af DB's

appetit for højrisiko-transaktioner fra bankens London-kontorer som roden til krisen, der kan bringe hele banksystemet til fald pga. alle de Wall Street- og andre storbanker, der er modparter i den derivatportefølje, som DB's London-centrum har opbygget. *The Times* hævder, at DB's gearing er 25:1 – \$75 mia. i egenkapital, der opretholder 'aktiver' – værdipapirer – til \$1,8 billion, men dette er en signifikant underdrivelse. Ved at anvende målestokken for tilgængelig kapital og internationale regnskabsstandarder fra IFRS er DB's gearing 37:1. Det er også det tal, som FDIC nævner. Til sammenligning er JPMorgans forhold 18:1 ved anvendelse af den mere nøjagtige internationale målestok.

[Regnestykket er: Deutsche Banks tilgængelige kapital er 2,68 % af aktiverne. Så gearingen er $100/2,68 = 37$ i DB's tilfælde. JPMorgan Chases tilgængelige kapital er 5,49 % af aktiverne; bankens gearing er $100/5,49 = 18$.]

DB's aktiver er kraftigt koncentreret i Niveau 3-værdipapirer, der er næsten umulige at sælge i en krise og også næsten umulige at værdisætte korrekt. 32 mia. euro, eller halvdelen af bankens obligatoriske egenkapital, er i Niveau 3-værdipapirer.

Bloomberg føjer endnu en brik til Deutsche Bank-skandalen med en rapportering af, at USA's Justitsministerium og UK's Finansielle Adfærdsmyndighed (FCA) undersøger DB's rolle i en ulovlig hvidvaskningsordning til \$10 mia., udarbejdet af DB's tidligere hovedmægler i Moskva-afdelingen, Tim Wiswell. Med en teknik ved navn »mirror-handel«, der involverer offshore-enheder, hjalp Wiswell russere med ulovligt at hvidvaske deres penge i udlandet – indtil han blev taget og fyret. I et umoralsk sagsanlæg for uberettiget afsked gjorde Wiswell det klart, at hans chefer i London var helt klar over, hvad gjorde, og havde godkendt alle de nye klienter, han havde serviceret gennem sine hvidvaskningsoperationer.

Market Watch rapporterede mandag, at en statsanklager fra

Milano, Italien, havde tiltalt tre DB-direktører, samt også ledende personer fra Nomura International og Banca Monte dei Paschi di Sienas topledelse, på anklager om bedrageri, baseret på BMPS's svindel med rapportering af sit finansielle velbefindende. Dommer Livio Cristofano handlede på basis af manipulation af aktiepriser og svindelagtige regnskaber fra Siena-banken, i partnerskab med DB og Nomura. Banken anmodede om et forlig i juli måned, og retten vil snart komme med en afgørelse. Men 13 ledere fra de tre banker blev formelt anklaget lørdag og skal i kriminalretten. Dette omfatter seks nuværende og tidligere DB-ledere.

Gennemtving Glass-Steagall nu – før Deutsche Bank kollapser

Leder fra LaRouchePAC, 3. oktober, 2016 – Der er ikke et øjeblik at spille. Kongressen skal kaldes tilbage til Washington for omgående at genindføre Glass-Steagall – før et kollaps af Deutsche Bank sænker hele det transatlantiske finansielle system og udløser kaos og en mulig atomkrig over planeten.

Med topledere fra Deutsche Bank, der nu er i Washington, D.C., i et kapløb med tiden for at lave en aftale med det amerikanske Justitsministerium om at reducere dens trussel om en bøde på \$14 milliarder for bedrageri med pantebreve, erkender man nu åbenlyst, at Deutsche Banks massive eksponering til derivater og bankens gearing på 25:1 er ved at bringe hele spillekasinoet i London og på Wall Street til fald. I lørdags tiltalte en dommer i Milano, Italien, seks nuværende og tidligere topledere fra Deutsche Bank, sammen med 11 andre top-bankfolk fra Banca Monte dei Paschi di Siena (BMPS) og Nomura, på en anklage om forfalskning af BMPS

regnskaber for at skjule massive tab for banktilsynsmyndigheder og kunder.

Russiske anklagere undersøger nu endnu en tidligere topmægler fra Deutsche Banks Moskva-kontor, og som angiveligt har været involveret i en ulovlig ordning med russiske gangstere om hvidvaskning til \$10 milliarder.

Alt imens denne retsforfølgelse finder sted, så har det amerikanske Justitsministerium endnu ikke rejst tiltale mod så meget som en eneste direktør for en for-stor-til-at-lade-gåned-bank for den største finansielle svindel i historien. Resultatet er, at en endnu større finansboble, der er baseret på derivater til flere hundrede billioner af dollars, atter er opbygget – og som nu er klar til at eksplodere. En førende japansk ekspert sagde det ligefremt under en nylig diskussion: Enten bliver Glass-Steagall genindført før kollapset, og alle de kriminelle top-bankfolk bliver arresteret, eller også bliver vi alle konfronteret med faren for et systemisk krak og truslen om krig. Med en gentagelse af kommentarer fra Lyndon LaRouche erklærede han, »Oktober er det kritiske øjeblik.«

Den eneste løsning er netop en omgående genindførsel af Glass-Steagall, en afslutning af alle derivatkontrakter på en bestemt fastlagt dato, samt retsforfølgelse for kriminelle handlinger af alle de TBTF-bankierer, der plyndrede deres egne kunder. De forbrydelser, der for nylig blev afsløret i Wells Fargo-banken, udgør den reelle norm på Wall Street og i [City of] London. Glem ikke HSBC's rolle i hvidvaskning af kokainprovenuet fra de colombianske og mexicanske narkokarteller, og som finansierede deres dødspatroljer.

Øjeblikket er modent til netop sådanne nødforanstaltninger, der umiddelbart skal følges af lanceringen af en fysisk-økonomisk genrejsning gennem massive anlægsinvesteringer i infrastruktur, jobskabelse og videnskabelig forskning. Præsident Obama, briterne og saudierne har netop modtaget det mest ødelæggende slag fra den amerikanske Kongres, i og med tilsidesættelsen af Obamas JASTA-veto.

Som Lyndon LaRouche bemærkede til kolleger i mandags, så er Obama udmattet – hans vitalitet er væk. Alt er i færd med at kollapse omkring ham, og han kan og må trænges godt og grundigt op i en krog, så han kan ikke gøre noget.

Der er vitalitet i Asien, hvor den fortsatte funktionsdygtighed af disse førende nationer – dvs. Kina, Rusland, Indien og andre – må forsvares imod eventuelle desperate handlinger fra Obama. At sikre de asiatiske initiativer, som vil blive fremmet om 12 dage, hvor statsledere fra BRIKS-landene samles i Goa, Indien, til deres årlige topmøde, er en global prioritet.

**RADIO SCHILLER den 3. oktober
2016:**

**Deutsche Bank kolliderer:
Glass-Steagall eller kaos?//
USA's Kongres tilsidesætter
Obamas veto**

Med formand Tom Gillesberg

Det påhviler os, i dette historiske øjeblik, at skabe en ny orientering for menneskeheden – eller gå samme vej som dinosaurerne!

Uddrag af diskussion mellem LaRouche-bevægelsens medlemmer af 'Policy Committee', komiteen for politisk strategi, der sendes som webcast hver mandag. Hele diskussionen, der bl.a. omhandler det amerikanske præsidentvalg, kan følges her: <https://larouchepac.com/20160808/lpac-policy-committee-show>

Ben Deniston: Jeg mener, at det er af afgørende betydning, at folk tænker i de baner, at dette er et historisk øjeblik. Det går i realiteten ud over noget som helst, som de fleste mennesker, der lever i dag, har oplevet i deres livstid.

Folk må erkende, at noget af alt det her, uanset, hvad disse tåber gør, Wall Street, Hillary [Clinton], Obama; at deres system er i færd med at gå ned. De vil ikke være i stand til at redde det her. Denne idé med at fortsætte med at føre disse stedfortræderkrige, og bluff og intimidering mod dette fremvoksende system, der er på vej op, med Kina og Rusland; det er bogstavelig talt menneskehedens udslettelse.

Det, vi taler om – hvis vi ser på det rent historisk, så fandt disse ting sted for århundreder siden; man havde sammenbrud, og samfund kom op igen. Nu spiller man det samme spil, det samme gamle, geopolitiske imperiespil om, hvem, der skal være den dominerende magt i verden; vil Wall Street tillade, at deres opfattede dominans kollapse? Vil London tillade deres opfattede dominans at kollapse? Vil de holde fast, og forsøge

at destruere enhver trussel mod deres magt? Hvad betyder det i dag, på dette tidspunkt af menneskeheden [udvikling]: Det betyder tilintetgørelse! Vi taler om atomvåben; vi taler om en grad af destruktion, der aldrig før er forekommet, og som ville udslette menneskeheden. Men det er ikke uundgåeligt; det er en konsekvens af denne vrangforestilling om, at de på en eller anden måde kan stive det af og holde det nuværende system gående.

Men jeg mener, at det, vi taler om her, mht. at definere et nyt system, går til hjertet af det, hr. LaRouche understreger: Hvad er menneskets natur? Hvis vi taler om at skabe noget nyt, og det er, hvad vi taler om; ikke at fikse dette system; ikke komme med en ny aftale om det, der foregår, og som vil fikse det; tja, hvad ser man hen til? Man ser hen til videnskab, man ser hen til, hvad er vores opfattelse af: Hvad er menneskeheden? Hvad er menneskeheden mission? Hvad er menneskeheden potentiale? Hvad er menneskeheden natur, som art?

Vi har et meget stærkt udtryk for dette princip, en genklang af dette princip, omkring det, som Kina foretager sig med sin »win-win«-politik. Vi har ikke brug for geopolitik! Vi har ikke længere brug for dette møg. Der findes ikke noget sådant som en endegyldig forsyning af rigdom på denne planet! Hvis man ønsker at agere som en tåbelig levning fra imperietiden, en mennesketype, der burde være forsvundet for århundreder siden, så ja, så vil man agere på den måde, men det vil, i nutiden, føre til destruktion af menneskeheden. Menneskeheden kan uophørligt skabe mange gange mere rigdom, mere værdi og højere samfundsniveauer, hvis vi agerer som menneskelige væsner. Det, som de [kineserne] gør med deres måneprogram, med at tage til Månen. Vi taler om en total fusionsøkonomi, som er en menneskehed på et helt andet niveau.

Folk må anbringe sig selv på dette niveau; det er et sådant historisk skifte, vi står ved. Vi må skabe dette skifte, i modsat fald vil vi ikke fortsat eksistere. Til trods for det,

man lærer os i uddannelsessystemet i dag, så findes der ingen tilstand af stilstand, af balance, i universet. Universet er i færd med at sige til menneskeheden, »Hør her, du har nået til et punkt. Vil du gøre fremskridt og tage det næste skridt, eller vil du gå samme vej som dinosaurerne? Samme vej, som denne verdens Obama'er og Clinton'er på dette tidspunkt går?« [latter]

At komme frem til denne grad af refleksion over, hvad det er for en form for kvalitativ udfordring, vi har foran os, mener jeg, er af afgørende betydning for at trække folk op af den rendesten, som man får serveret i medierne i dag, og som bare er altdominerende; folk oversvømmes med det her omkring [præsident]valget, og med grov smædekampagne mod Rusland, og det hele er sindssygt. Og folk må få et virkeligt perspektiv udefra, om det faktiske, historiske øjeblik foran os. Jeg mener, dette system er forbi. Dette system var forbi i 2008; systemet var forbi, da Lyndon LaRouche udgav Trippel-kurven i '90'erne. Det tog lidt tid at udspille sig. Hvis man ikke troede på, at det var forbi med nedsmeltningen i 2008; hvis man troede på, at bail-out (redningen af bankerne gennem offentlige midler) fiksede noget som helst – min Gud! Det er simpelt hen det rene vanvid.

Folk må komme til erkendelse af, at det her er forbi, og det påhviler os at agere, i overensstemmelse med dette historiske øjeblik virkelighed, og at handle for skabelsen af denne nye orientering.

Billede: Dinosaur, åh, så død!

Obama lancerer endnu en kriminel krig mod Libyen

3. august 2016 (Leder) – Et hemmeligt kort blev i denne uge forelagt Det Hvide Hus og dernæst lækket til NBC, som udlagde det på deres webside, og som viste »fremskridtet« i Obamas krig mod ISIS i løbet af de seneste to år. ISIS og hermed tilknyttede organisationer er, viser kortet, nu aktive i 18 lande, hvor det i 2015 drejede sig om 13 lande og kun 7 i 2014. Mon det overbeviste kriger-præsidenten om, at hans politik var en fiasko, og at han burde acceptere præsident Putins gentagne forslag om at bringe verdens nationer sammen for at bekæmpe den fælles terroristfjende?

Selvfølgelig ikke. I stedet lancerede Obama endnu en krig mod Libyen og bombede byen Sirte (Gaddafis hjemby) i mandags og tirsdags, angiveligt for at forhindre ISIS i at konsolidere en base i landet. Obama gik på Tv tirsdag for at sige, at krigen var »afgørende« for at hjælpe Libyens nationale samlingsregering med at bekæmpe ISIS, og at krigen ville fortsætte så længe, det måtte være nødvendigt.

Der er, som sædvanligt, flere løgne involveret. Den nationale samlingsregering er ikke en national samlingsregering, men en pseudo-regering, der er håndplukket i FN og udskibet til Tripoli med den opgave at »invitere« USA til at påbegynde en bombekampagne ved hjælp af amerikanske specialstyrker på jorden som spejdere. Obama hverken bad om eller fik beføjelse fra FN, og heller ikke fra USA's Kongres, til at lancere endnu en krig og beviste endnu engang ægtheden af sine akkreditiver som krigsforbryder. Og så er der lige det, at ISIS selvfølgelig slet ikke ville have været der, hvis Obama ikke havde bombet landet tilbage til stenalderen og dræbt dets

anti-terrorist-leder i 2011, som, sammen med G.W. Bush' lignende behandling af Irak i 2003, udgør vor tids største krigsforbrydelser, som er ansvarlige for det internationale terroristkaos og den uhyrlige flygtningekrise i hele Sydvestasien og Europa.

Førende bankierer, inklusive investeringsbankierer, advarer nu om, at intet, undtagen en omgående afslutning af »universalbankmodellen« (dvs., en genindførelse af, eller en indledende, Glass/Steagall-bankopdeling i hele det transatlantiske område) vil standse det fremstormende kollaps af det vestlige banksystem. En tidligere højtplaceret direktør i Goldman Sachs og embedsmand i EU-kommissionen, Paul Goldschmidt, skrev, at enhver fremgangsmåde, med undtagelse af en »afskaffelse af universalbankpraksissen«, ville forårsage ikke alene en sammenbrud af det finansielle system, men også en »destabilisering af fundamentet for europæisk demokrati« – dvs., ville føre til fascisme.

Helga Zepp-LaRouche, der netop er hjemvendt fra Kina, bemærkede i dag, at kineserne faktisk er klar over faren for et kollaps af det vestlige finanssystem og de følgevirkninger, det ville få for Vesten og for verden. Det er dette finansielle sammenbrud, der er drivkraften bag Obamas gale fremstød for en militær konfrontation med Rusland og Kina, og som sætter verden på randen af en atomkrig.

Løsningen er klar og kan omgående iværksættes. Det kan ikke overdrives, hvor meget det haster med omgående at gennemføre Glass-Steagall i USA og Europa. LaRouche-bevægelsen, der har hovedansvaret for at få Glass/Steagall-lovforslagene fremstillet og støttet i den amerikanske Kongres, samt indføjet i begge partiers valgplatform ved de nylige partikonventer, har mobiliseret sin bevægelse til at inspirere den amerikanske befolkning til, på dette historiske tidspunkt for transformation, at række ud efter stjernerne, at genetablere den engang almene tiltro til videnskab, fremskridt og nationens opbygning, og til at bringe Wall Street-herrerne

og krigsherrerne, med samt disses redskab, Obama, til fald, før det er for sent.

Kina, Rusland og næsten hele verden er parat til at handle sammen med et rekonstrueret USA for at opnå en ny tingenes tilstand, på vegne af hele menneskeheden.

Wall Street: Glass-Steagall vil ramme hårdt

2. august 2016 – Med en bekræftelse af, at Wall Street er drivkraften bag og stedet for modstand mod en genindførelse af Glass-Steagall i Kongressen, har et Wall Street-rådgivningsselskab trommet en undersøgelse sammen, over de virkninger, der kan forventes at komme ved en genindførelse af Glass-Steagall. Rapporten af Keefe, Bruynette og Woods (KBW) er en direkte respons på fremkomsten af Glass/Steagall-’planker’ i begge de politiske partiers platforme til præsidentvalget. Undersøgelsen blev rapporteret på Wall Street Tv-kanalen CNBC den 1. august under overskriften »Glass-Steagalls tilbagevenden truer Wall Street«.

KBW finder, at den genindførte Glass-Steagall ville gennemtvinge »straffe« for alle de store banker, og mest alvorligt for JPM Chase, Citigroup og Bank of America (som ville miste Merrill-Lynch).

Og de forstår rent faktisk, hvad loven ville gøre »En genindførelse af Glass-Steagall som lov kunne omfatte en total opsplitning af investeringsbanker og kommercielle banker, en begrænsning af kommercielle bankers filialer til kun at underskrive statslige værdipapirer, et forbud for investeringsbanker mod at modtage almindelige indsættelser,

samt et forbud mod overlappende roller mellem investeringsbanker og kommercielle banker for direktører eller administratorer. Med andre ord, så ville loven omstøde en masse ting, der har ændret sig i bankverdenen.«

KBW advarer også om, at »investorer« ikke bør forvente en forøgelse af værdien af de spekulative operationer, som bliver udskilt fra de kommercielle banker – tværtimod.

Kendsgerningen – som de ikke indser – er den, at de fleste af disse spekulationsbutikker ville gå bankerot under det nuværende økonomiske og finansielle kollaps.

Banner: LPAC's 'Glass/Steagall-spøgelset over Wall Street'

LaRouches indflydelse: Glass-Steagalls voksende styrke i USA og også Europa

25. juli 2016 (Leder) – Interessante kommentarer på begge sider Atlanten i løbet af weekenden reflekterede den voksende sandsynlighed for en genindførelse af Glass/Steagall-princippet i den nærmeste fremtid – og som er af afgørende betydning for de transatlantiske økonomier.

Den førende finansavis på det europæiske kontinent, *Handelsblatt*, udgav den 22. juli en artikel skrevet af avisens Washington-korrespondent, og som udtrykte Glass-Steagalls voksende styrke: »Adskil, hvad ikke bør være sammenføjet«, hvilket vil sige, at man skal adskille almindelig, kommerciel

bankvirksomhed med indskud og udlån fra spekulation i værdipapirer.

Handelsblatt tog udgangspunkt i de amerikanske politiske partiers valgplatforme, men støttede af egen kraft Glass-Steagall. Korrespondenten Frank Wiebe skrev, at debatten om genindførelsen af Glass-Steagall ikke er ny i USA, men, »siden Trump og Republikanerne tog spørgsmålet op igen, har Wall Street pludselig taget det alvorligt. Hidtil har Wall Street været overbevist om, at det, på trods af den store støtte til konceptet, sluttelig ikke ville være muligt at skaffe et politisk flertal for det. Nu er de ikke længere så sikre.«

Og i USA skrev en Clinton-demokratisk superdelegeret og mangeårig kampagne-toprådgiver, Elaine Kamarck, på sin Brookings Institute-blog, at noget hen efter Glass-Steagall måtte blive vedtaget af den nye Kongres og præsident. Hillary Clinton var modstander af Glass-Steagall, sagde Kamarck,

Men ved at gå med til at placere en genindførelse af Glass-Steagall i Demokraternes valgplatform, signalerede Hillary Clinton, at også hun ville støtte det ... Der har hidtil i Kongressen ikke været megen interesse for dette. Men hvis der var noget, som etableringen hørte højt og tydeligt i primærvalgene i 2016, så var det, at millioner af amerikanere mener, at de er ofre for Wall Street, og at den næste præsident hellere må høre efter.

Tabet af Wall Streets kontrol betyder, at stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouches syv år lange kampagne, der kræver Glass-Steagall som den dør, der vil åbne for en politik med statskredit til genoplivelse af den økonomiske produktivitet i USA og Europa, har vundet voksende indflydelse.

Handelsblatts støtte har også spredt spørgsmålet til Tyskland og Europa. »Ville der være begrundelse for at genindføre Glass-Steagall?«, spørger Wiebe. Det nuværende system giver en universel bank flere muligheder, men

Hvad der er vigtigere, så ville konceptet med en bankopdeling sandsynligvis gøre det finansielle system mere sikkert. Det afgørende punkt er, at storbankerne er for store, og at en opdeling ville gøre dem mindre igen. Argumentet er gyldigt for Europa, hvor meget store banker befinder sig i relativt små stater, mere, end det gælder for USA. Deutsche Bank-forretningsmodellen, hvor en stor investeringsbank sidder på fundamentet af en ikke særlig stærk traditionel bank, diskuteres om og om igen.

Da Lyndon LaRouche påbegyndte sin kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall i 2009, var de eneste amerikanere eller europæere, der kendte til lovens navn, de Wall Street-folk, der var lovens banemænd. LaRouches indsigt i fremtiden var af afgørende betydning for at vælge denne kamp. Han vidste, at de transatlantiske økonomiers eneste fremtid, deres eneste chance for at genoplive statskredit, produktion og produktivitet efter Hamiltons principper, gik via Glass-Steagall, der ville sætte gigantbankerne på Wall Street og i City of London i globaliseringens æra, på deres rette plads.

At afværge endnu et generelt finansielt kollaps og truslen om verdenskrig kræver, at man nu griber denne fremtid.

Foto: USA: Det var den nyvalgte præsident Franklin D. Roosevelt, der til finansoligarkiets (Wall Street og City of London) rædsel fik Glass/Steagall-bankopdelingsloven vedtaget i 1933. På dette foto fra 1935 ses FDR underskrive og dermed sætte i kraft, Loven om Social Sikkerhed (Social Security Act).

Social Security Act var en lovgivning for social velfærd, der skabte det sociale sikkerhedssystem i USA. Selv om programmet er blevet ændret siden loven blev vedtaget, så var lovens oprindelige formål det at sørge for statshjælp til dem, der ikke kunne arbejde.

Lyndon LaRouche: Produktivitetsraterne skal i vejret – i modsat fald overlever hverken USA eller Europa

25. juli, 2016 (Leder) – London/Wall Street-banksystemet har kurs mod et krak, og den grundlæggende årsag er den fuldstændige stagnation af den økonomiske vækst, men navnlig stagnationen i produktiviteten i de europæiske og amerikanske økonomier.

Den amerikanske finansminister Jack Lew bragte sit embede i miskredit ved det nyligt afsluttede G20-møde i Kina, da han opfordrede de andre lande til at gøre alt, hvad der stod i deres magt, for at øge deres økonomiske vækst, men sagde, at den amerikanske økonomi ikke behøver nye forholdsregler til kreditudstedelse eller investering. Den økonomiske vækst i USA er så lav, at Lew har behov for at bruge europæisk nulvækst til at puste sig selv op. Kina – hvis økonomiske fremgang og kredit har holdt verden oppe i et årti, og hvis økonomiske vækst er fire gange den amerikanske – sagde sandheden ved dette møde: »Situationen i den globale økonomi er dystert«, som Kinas handelsminister sagde.

Kina fortsætter med at skabe store mængder kombineret offentlig og privat kreditudstedelse (estimeret til \$240 milliarder alene i juni) til investeringer såvel i Kina, langs med det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej, samt i Afrika, Mellemøsten og Sydamerika – såvel som også til

sit rumforsknings- og teknologiprogram, det mest dynamiske i verden i dag. Men de finansielle kræfter i London og på Wall Street, der gør verdensøkonomien »dyster«, skramler fortsat henimod et nyt finansielt krak med en økonomi, der ikke har nogen kapitalinvestering, er uden produktivitet og uden profit.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, lagde ikke i fingrene imellem i sin kommentar til Lews forsvar for en død økonomi. »At sætte den form for standard betyder i virkeligheden fallit«, sagde LaRouche.

Den politik må lukkes ned. Produktivitetssraterne for de realøkonomiske aktiviteter skal i vejret igen – ellers vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve. De *kan* overleve, hvis man gør, hvad der skal gøres. Og det er at sørge for, at videnskab bliver motoren for økonomiens reelle produktivitet.

Det er ligeledes videnskab, der vil være motor for menneskers og husstandes reelle indkomststigninger.

Studier af USA's økonomiske historie kalder perioden 1935-1970 for »amerikansk produktivitets guldalder« på grund af den totale produktivitets vedvarende vækstfaktor – en vækst i produktiviteten, der kan tilskrives teknologiske fremskridt snarere end blot anvendelse af flere arbejdstimer og mere kapital. Væksten kulminerede under Franklin Roosevelts New Deal og de store infrastrukturprojekter med benævnelsen »De Fire Hjørner«, der voksede med 3,3 % om året. Det voksede stadig med lige under 3 % om året i 1960'erne under JFK, med det måske vigtigste infrastrukturprojekt af dem alle, nemlig NASA's Apolloprogram, der bragte mennesket til Månen med et potentiale til at nå endnu længere ud.

IMF, den Europæiske Centralbank og USA's Nationale Kontor for Økonomisk Forskning taler konstant om den totale produktivitets vækstfaktor og følger den nøje, alt imens de

overhovedet ikke er i stand til at frembringe en sådan vækstfaktor. IMF har netop rapporteret, at, i årtierne under Bush og Obama var denne vækstfaktor i USA var 0,5 % om året, og at nu, i 2016, er den omkring nul. I »højproduktive« Tyskland, har den også været på 0,5 % om året.

Kina, som sagde sandheden ved G20 om den globale økonomis »dystre tilstand«, har haft en vækstfaktor i den totale produktivitet på 3,1 % om året siden 2004, ifølge den seneste undersøgelse, der er foretaget ved Harvard. Det er, hvad den Nye Silkevej og det kinesiske måneprogram skaber.

LaRouche har siden 2013 udtrykt dette behov som »de fire love«: Genindfør Glass/Steagall-bankregulering (begge de politiske partier er nu, på papiret, enige med ham). Skab statslige institutioner til udstedelse af ny kredit, der er rettet mod vækst i produktiviteten. Invester i de mest højteknologiske infrastrukturprojekter, med rumforskning i spidsen. Fokuser på at skabe gennembrud i videnskabens fremskudte grænse, som er videnskab og teknologi inden for termionuklear fusion, inklusive fusionskraft og fissions/fusions-fremdrift til rejser i rummet.

»I modsat fald vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve.«

Kinas forpligtende engagement mht. at forøge hele befolkningens arbejdskrafts produktive evne, som eksemplificeres i bygningen af De Tre Slugters dæmning, som ses afbildet her, har resulteret i en vækstrate fire gange så stor, som den aktuelle vækstrate i USA.

Lyndon LaRouche: Intet kan standse krakket – Putins rolle, samt en økonomisk vision efter Hamiltons principper, er afgørende

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

18. juni, 2016 (Leder) – Under en indledende diskussion som forberedelse til LPAC's fredags-webcast, kom Lyndon LaRouche med følgende kommentarer (parafrase):

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

Putin forstår denne krise, og hans perspektiv, som det reflekteres i hans bemærkninger ved Det Økonomiske Forum i Skt. Petersborg, er uforligneligt. USA og Storbritannien er de mest upålidelige. Det mest risikofyldte væddemål på denne

planet udgøres af Obama. Obama vil tabe, punktum. Et helt nyt finanssystem er den eneste mulighed.

Folk, der vil kalde sig intelligente, må indse, at spekulation ikke vil virke. Hele hasardspilssystemet må annulleres. Al hasardpilsgæld må annulleres, og vi må begynde helt forfra – baseret på principper, der er totalt forskellige. Det Britiske [økonomiske] System må bringes til ophør. Det samme er tilfældet med det franske system, efter de Gaulle-perioden. En total, global genopbygning kræves; ingen studehandler. Det amerikansk-europæiske finanssystem er umuligt. Sig »Nej!«. Vi må vende tilbage til et system, der er baseret på fysiske værdier, ikke pengeværdier. Vi må begynde forfra, med Hamiltons økonomiske principper som udgangspunkt.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin taler til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni, 2016. Foto: kremlin.ru

Supplerende materiale:

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømming af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af

denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i

et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasiske partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiat vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette

er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er

kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søger efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han

appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

Hold op med at skjule katastrofen – Se den i øjnene, og tag ansvar!

21. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Finanssystemets kollaps kan ikke længere skjules for befolkningerne i Europa og USA. Bankerne er gået i panik – med en udvidelse af den kvantitative lempelses pengetrykning, negative rentesatser, banker, der opkøber deres egne aktier for at bevare skinnet af solvens, og snak om »helikopterpenge«, som om penge var problemet. Det handler ikke om penge, men om realøkonomiens sammenbrud. Selvmordsraten blandt tidligere beskæftigede specialarbejdere handler ikke om penge – det handler om, at de er blevet skubbet til side af en satanisk politik, der kun er interesseret i penge, ikke mennesker.

Og alligevel accepterer de fleste mennesker det, af frygt – frygt for, at FBI og NSA skal »fange dem«, hvis de taler offentligt, hvis de taler om det, der er en åbenlys kendsgerning. USA og Europa er i forfald, i færd med at dø, mens Kina og Rusland vokser og lægger vægt på deres befolkninger, og verdens befolkninger, og de rejser ud i rummet, mens Obama lukker NASA ned; de bygger jernbaner i hele verden, mens Obama lukker dem ned, og de udvider uddannelse, mens Obama legaliserer narkotika.

Den amerikanske kulturs død kan ikke udtrykkes bedre end gennem den kendsgerning, at Obamaregeringen fremlagde en »Ven af retten«-brief (Amicus curiae) i en sag, der blev anlagt af Colorados nabostater for at standse Colorados legalisering af marihuana, som gør det umuligt at begrænse den narkotika, der strømmer over grænsen. Den største heroinepidemi i amerikansk

historie, der nu berører hver eneste kommune i landet, stammer direkte fra legaliseringen af narkohandlen – eftersom netværkerne for pot er de samme som dem, der spreder heroin og kokain. Narkohandler George Soros var henrykt, da Højesteret i dag dømte til fordel for Obamas narkohandel og afviste at lade sagen mod Colorados narkopolitik komme for retten.

Chefen for Indiens centralbank, Raghuram Rajan, advarede i dag om, at verden befinder sig i en »voksende farlig situation« pga. de vestlige bankers tiltag med at trykke penge, mens deres fysiske økonomier er ved at kollapse. »Det internationale samfund har et valg«, fremførte Rajan. »Vi kan lade som om, alt står vel til med det globale, monetære ikke-system og håbe på, at der ikke er noget, der går helt galt. Eller også kan vi begynde at opbygge et system, der passer til det 21. århundredes integrerede verden.«

Wall Street og City of London, der meget vel ved, at deres finansimperium er ved at smuldre, er af den mening, at det eneste svar er krig for at bryde den »trussel« mod deres magt, der kommer fra Kina og BRIKS-nationerne. Befolkningerne i USA og Europa bliver således tvangsfodret med en daglig dosis hysteri om »russisk aggression« og »kinesisk aggression«, i et desperat forsøg på at forhindre befolkningen i at se, at det nye paradigme, baseret på videnskab, udvikling og menneskeligt fremskridt, der er centreret omkring Kina og Rusland, er en kendsgerning. Selv, når amerikanere hader deres præsident og væmmes ved det klovneshow, der kaldes præsidentvalget, så forstår de ikke, hvorfor 80 % af det russiske folk støtter Vladimir Putin, og at over 90 % af kineserne støtter Xi Jinping.

Det er der en grund til. Det er baseret på at give befolkningen en fornemmelse af en fremtid, i en mission, der indbefatter fremskridt for hele menneskeheden – en vision, der engang var kendt som Det amerikanske System. Det må genoplives i Vesten og erstatte det døde pengesystem og den døende kultur. Alle borgere har ikke alene en andel i denne mission;

de har også et ansvar for at virkeliggøre den.

Foto: Den tidligere bilfabrik Packard i Detroit, Michigan. Da fabrikken blev bygget, var den verdens mest moderne bilfabrik.

Info: *Indbyggertallet i byen Detroit er faldet betydeligt fra slutningen af det 20. århundrede og frem til i dag. Mellem 2000 og 2010 faldt indbyggertallet med 25 procent. I 2010 havde byen et indbyggertal på 713.000, et fald på mere end 60 % fra byens top-indbyggertal på 1,8 mio. ved folketællingen i 1950. Faldet skyldes, at Detroit's industri, primært bilindustri og maskinværktøjsindustri – realøkonomien – gradvist er blevet afmonteret, med den heraf følgende enorme arbejdsløshed. I 2013 blev byen erklæret konkurs, med en ubetalelig gæld på 1,8 mio. dollar.*

Lyndon LaRouche har foreslået, at byens fabrikker ombygges – gennem Franklin Roosevelts politik med statslig kredit til investering i den produktive økonomi, i traditionen efter USA's første finansminister, Alexander Hamilton, også kaldet Det amerikanske System – til at deltage i produktion i forbindelse med LaRouche-bevægelsens foreslåede NAWAPA-projekt, samt i forbindelse med opbygning af et højhastigheds-jernbanenet i USA, og mens der endnu findes faglærte arbejdere, der kan være med til at videreføre deres knowhow til den unge, arbejdsløse generation, der aldrig fik chancen for at tilegne sig faglige, produktive færdigheder.

Se også: *LPAC's digitale brochure: [The US joins the New Silk Road](#)*

Se også: *Brochure (dansk): [Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS](#)*